

OKRAJNI LJUDSKI ODBOR

3. skupna seja Okrajnega zbora in Zbora proizvajalcev OLO
dne 31. januarja 1958

POROČILO IN RAZPRAVA O PROBLEMIH STANOVANJSKE IZGRADNJE

(Izvelek iz zapisnika)

Frane Drobež, predsednik Sveta za stanovanjske zadeve OLO, je k že objavljenemu poročilu o delu Sveta za stanovanjske zadeve izvaljal še naslednje:

Tovariši odborniki! Poročilo Sveta za stanovanjske zadeve je bilo objavljeno v »Glasniku« št. 7. in 8. in bom zato obravnaval samo tisto, kar je bilo značilno za stanovanjsko politiko v letu 1957.

Stanovanjska izgradnja v letu 1957 se je pravzaprav razvijala v zaželenem tempu, tako kot smo predvidevali. Kaže se porast stanovanjskih enot od 763 v letu 1955 na 932 v letu 1956 in na 1205 v letu 1957. To velja za območje mesta Ljubljane. Prav tako je porasla stanovanjska izgradnja v vsem okraju, tudi izven mestnih občin. Ta porast se je razvijal s predvidenimi sredstvi sklada za stanovanjsko izgradnjo in s sredstvi gospodarskih in politično-teritorialnih enot in privatnikov. Značilen je pri tem porast tudi pri občinah izven Ljubljane za 24%, iz česar je razvidno, da je bila tudi pri zunanjih občinah posvečena paznja stanovanjski izgradnji. Če pa pogledamo še stanovanjske enote, ki so v izgradnji, katerih tudi ni malo, vidimo, da bomo imeli stanovanjsko izgradnjo razvito tudi v letu 1958, to se pravi, da ni bojazni, da ne bi enako in še boljše rastla stanovanjska izgradnja v tem letu. Za ukrepe, ki sta jih podvzela okrajni ljudski odbor in mestni svet, je značilno, da se postopoma ne gradijo več velika stanovanja in da se zapirajo škarje, tako kot se zaključuje gradnja velikih stanovanj, pričeta še v prejšnjih letih. Tako je treba poudariti, da je značilno za občino Center to, da je dosegla gradnjo preprostejših stanovanj s pravnim prostorninskim povprečjem. Isto se predvideva tudi v letu 1958. Se posebej je treba poudariti to značilnost, da so se škarje v povprečju zaprle v Ljubljani in da je to povprečje na eno stanovanje 53,93 m² in celo prehaja že na 53,20 m². V občinah izven Ljubljane pa pride na eno stanovanje tudi v bločni gradnji 59,34 m². To pa se dobljaja zaradi tega, ker zunanje občine preveč popuščajo oziroma niso dovolj odločne glede določanja stanovanjskih površin na eno enoto. Moramo reči, da je uspeh dokaj velik in da bi bil še večji, če se ne bi končavale gradnje, ki jih je še pričelno, ki so bile pričete že v prejšnjih letih in to leta 1955, 1956. Zato pa se bo rezultat še izboljšal in predvidevamo, da se bo to povprečje v letu 1958 normaliziralo na povprečje evropskih držav, kjer je

48 m² površin na eno stanovanjsko enoto. Iz tega vidimo, da so vsi ukrepi usmerjeni v izboljšanje gradnje in normalizacijo povprečja, to pa predvsem s sistemom finansiranja in tudi drugimi ukrepi.

Drugo vprašanje pa je povprečje na eno stanovanjsko enoto pri vrstnih hišah. Tu je analiza oziroma obračun pokazal, da je povprečje na eno stanovanje oziroma na eno družino preveliko in da bodo zaradi tega ta stanovanja predraga. Zadrugiški tovrstnih gradenj že razmišljajo o tem, kako bi se dalo znižati gradnjo na manjše površine, ker se sami zavedajo, da bo to zanje prevelika obremenitev, ker bodo morali plačevati previsoke anuitete.

Dalje omenjam, da se je izboljšalo stanje pri individualnih gradnjah, to pa zaradi tega, ker so se uporabljali tipski projekti, ki so jih sestavljali projektanti, na katere smo mi vplivali. Tu znaša povprečje na eno stanovanjsko enoto 64 m² in je to še kar primerno povprečje.

Struktura stanovanj se normalizira, ko se normalizira povprečje in je jasno največji odstotek 57,4 m² na dvosobno stanovanje ali dvosobno stanovanje s kabinetom. Struktura je pokazala, da je najbolje, da gradimo čimveč dvosobnih stanovanj.

Tudi glede števila večjih stanovanj je značilno, da je ta odstotek padel na minimum, posebno če upoštevamo, da je v tem številu zapadeno tudi število stanovanj iz prejšnjih let.

Prepričan sem, da v letu 1958 v programu ne bomo več našli večjih stanovanj, kar je normalno za naše prilike in glede na stanovanjsko krizo.

Posebno sliko, kakšno politiko smo vodili v pogledu gradenj v okraju, nam kaže vrsta gradenj. Tu vidimo, da je odstotek raste pri bločnih gradnjah, kar je zelo pozitivno. Ta odstotek nam pokaže, da smo v letu 1955 gradili bločno gradnjo le 38,2%, že v letu 1956 pa je porastel na 64,5% in v letu 1957 na 71,8%. Individualna gradnja se izboljšuje v glavnem mestu. V letu 1955 smo gradili v okrajnem merilu 36,6% individualnih stanovanjskih hiš, v letu 1956 25,1%, v letu 1957 pa je ta odstotek padel na 20,5%. Ta odstotek bi bil še ugodnejši, če ne bi bilo tistih individualnih gradenj, ki se že gradijo nekaj let, nekeje po 4 ali celo 5 let. Zato se bo ta odstotek prav gotovo v letu 1958 še zmanjšal. Kljub temu, da se ta odstotek zmanjšuje, bo treba vložiti še nekaj truda, da se individualne gradnje zmanjšajo v korist bločnih

in vrstnih gradenj. To bo treba podvzeti predvsem v zunanjih občinah, kjer je ta odstotek še sorazmerno visok. V vseh zunanjih občinah bi bilo treba prevzeti sistem gradnje vrstnih hiš, ker bi na ta način dosegli na m² večjo gostoto in bi zmanjševali komunalne izdatke za gradnjo komunalnih naprav.

Za mestne kakor tudi za zunanje občine je pripravljen program za nadaljnjo gradnjo in prav zaradi tega lahko predvidevamo porast gradnje v letu 1958 še za nadaljnjih 20 do 25%. Rast te gradnje po fazah pa kaže ugodno sliko. Pri gradnji četrte in pete faze bomo celo leto zaposlovali obrtnike in bomo na ta način skušali povečati kapacitete obrtnikov in obrtniške delovne sile. To, kar imamo v programu, nam je nemogoče izvršiti v pol leta, kolikor pač traja obrtniška sezona.

Na območju mesta predvidevamo v letu 1958 ca 1500 vseljivih stanovanj. Za zunanje občine pa nismo postavili posebne prognoze, ker je treba za te občine temeljito analizirati obseg stanovanjske gradnje za leto 1958.

Omenil bi še kreditno politiko. Podatkov, ki so bili v poročilu objavljeni, ne bom čital. V pogledu kreditne politike omenjam le to, da upravni odbor skladov in občinski ljudski odbori, ki delajo pri upravljanju stanovanjskimi skladi, pravzaprav niso vodili odločne politike, da bi se kreditiralo čim več za stanovanjsko izgradnjo. Politika upravnih odborov v občinah ni bila odraz borbe, da bi se sredstva za izgradnjo stanovanj med letom čim večkrat obrnila. Upravni odbori stanovanjskih skladov občin se morajo v to stvar bolj poglobiti. Vidi pa se, da so upravni odbori odobravalni in sprejemali sklepe, ne da bi se naslanjali pri tem na pravila kot na nek instrument za vodenje kreditiranja stanovanjske politike v letu 1957. Na enem samem primeru bi prikazal, kako se lahko napravi napaka, če nismo dosledni. Podatek nam kaže, da smo pri skupnem izračunu trošenja zbranih sredstev v letu 1957 trošili 89,3% teh sredstev, da pa so občinski ljudski odbori iz najetih kreditnih sredstev trošili le 55,9%. Kaj pa nam pove ta velika razlika, oziroma kaj nam pokaže ta politika? Pokaže nam, da sta se vodila dva kriterija pri kategorizaciji zadrugiškov in privatnikov in pa pri dajanju kreditov politično-teritorialnim enotam, kjer smo pri slednjih dajali celotne kredite za gradnjo, ki se je že pričela ali pa se še niti ni pričela. Ta sredstva smo morali prenesti sedaj v leto 1958. To pa

ne bi smelo biti, ker so v nekaterih primerih še sredstva nujno potrebovali in bi se ta sredstva tudi lahko porabila ter bi bil seveda tudi rezultat stanovanjske izgradnje boljši.

Pri nekaterih ljudskih odborih se je pojavila želja, da se uporabijo sredstva tudi za stanovanjsko-komunalno izgradnjo. Naenkrat so pričeli tolmačiti, da se ta sredstva trošijo za komunalno izgradnjo, trošijo pa se ta sredstva lahko samo za komunalno izgradnjo šol, kjer občinski ljudski odbor ugotovi, da je to potrebno.

V poročilu ne obravnavam posebej problematike izgradnje stanovanj za gradbene delavce. Mislim pa, da je s tem v zvezi treba dopolniti predloženo poročilo. V letu 1958 se bo pojavila potreba po povečanju gradbene operative v mestih in industrijskih centrih našega okraja. Zato bi bilo treba posebej paziti, da se stanovanjski krediti dobe pod primernimi pogoji in to velja tudi za gradbena podjetja, ker bi se s tem povečala in zagotovila stalna delovna sila v gradbeništvu. To vprašanje je važno in mislim, da smo v Ljubljani že podvzeli ukrepe, da večja gradbena podjetja že grade stanovanja za stalno delovno silo v gradbeništvu. Tudi občine naj o tem vprašanju še razpravljajo, saj vemo, da doslej za gradbeništvu nismo kreditirali večjih zneskov za reševanje stanovanjskega vprašanja.

Posebno vprašanje je vprašanje stanovanjskega prostora za študente v Ljubljani. To vprašanje je pravzaprav prišlo v ostru ospredje v raznih organizacijah in študentskih domovih, kjer so stanovanjske prilipe zelo slabe. Če bomo podprli stanovanjsko izgradnjo za študente, bomo istočasno razbremenili obstoječi stanovanjski fond. Vsi vemo, da je ogromno študentov v mestu. Tako iz družbenih, ekonomskih in socialnih razlogov teh ljudi je važno, da začnemo postopoma obdelovati program za izgradnjo študentskih domov in da na ta način razbremenimo drug stanovanjski fond. Na eni strani so študentje v privatnih stanovanjih izkoriščani, po drugi strani pa tudi nimajo tiste oskrbe, kot bi jo imeli v organiziranih študentskih domovih, kjer bi se hranili v obratih družbene prehrane teh domov. Ljubljana pa ni mesto, ki ima v šolah samo svojo mladino, saj je naše mesto republiški center visokih šol. Tudi iz drugih republik je veliko študentov, ki se šolajo v Ljubljani. Zato se nam postavlja vprašanje, kako oblikovati režim izgradnje stanovanjskega prostora za študentsko mladino, da bi pri realizaciji sodelovali vsi tisti, ki so poslali v Ljubljano mladino, ki se tu šola, ker sicer tega problema sami ne bomo mogli v doglednem času rešiti. Kakšno naj bi bilo to sodelovanje, bomo morali še posebej proučiti. Jasno pa je že, da moramo najti ta izhod, da dajo organizacije in občine, ki študente štipendirajo, del sredstev za programsko gradnjo študentskih domov. Mislim, da tudi mesto ne bo odreklo svoje udeležbe pri izgradnji, vendar pa lahko samo z določenim deležem. Prepričan sem,

da bomo pri republiku naleteli na razumevanje, vendar niti sredstva republike ne bodo tako velika, da bi ta problem lahko hitro rešili. Problem pa je tak, da zahteva odločne rešitve. Mislim, da bodo občine, ki imajo svojo mladino v šolah v Ljubljani, kakor tudi gospodarske organizacije, to stvar razumele in pomagale pri izgradnji študentskih domov.

Na področju razvijanja družbene upravljanja stanovanjskih hiš se v našem okraju postopoma razvija oblika stanovanjskih skupnosti. Analiza je ugotovila, da prihaja iniciativa za organiziranje stanovanjskih skupnosti v glavnem od Socialistične zveze in hišnih svetov kot temeljnih organizacij družbenega upravljanja stanovanjskih hiš in ponekod še morda s strani svetov za stanovanjske zadeve občin. Ta ugotovitev ni popolnoma zadovoljiva.

Predlagal bi, da danes razpravljamo tudi o vprašanju, kako dati občinskimi ljudskimi odbori našega okraja priporočilo, da sprejmejo v svoj program tudi to vprašanje in da se začnejo v tem letu ukvarjati vsi družbeni organi s temi problemi, ker je snov široka in spada pravzaprav v področje vseh svetov občinskih ljudskih odborov.

Toliko sem mislil povedati še na kratko k že objavljenemu poročilu, v razpravi pa bom dal lahko na željo odbornikov še gotova pojasnila.

V razpravi o poročilu so odborniki stavili razna vprašanja, tičočna se problemov stanovanjske izgradnje.

Odbornik Stanislav Pungerčar je prosil za pojasnilo, kako je izgradnja stanovanj v Novem Sadu, ker je bilo v časopisu objavljeno, da stane tam eno stanovanje 500.000 dinarjev.

Tovariš Franc Drobež je na to vprašanje odgovoril takole. Težko je primerjati cene stanovanj v Novem Sadu s cenami stanovanj, ki se grade v Ljubljani. To bi bilo možno samo na podlagi izčrpnih analiz. S ceno moramo namreč povezovati tudi tehnično kategorizacijo stanovanjskih prostorov. Ne smemo pozabiti, da je v naši državi navada, da gradimo prazna stanovanja, neke pa opremljena in da imamo tudi med opremljenimi stanovanji dve ali tri kategorije opreme. V nekaterih stanovanjih imamo vzdane štedilnike in urejene kopalnice, še celo pohištvo, delno opremljene kuhinje, vzdane omare itd. V drugih krajih naše države pa je navada, da se grade prazna stanovanja in nosijo stroške za opremo (za štedilnik, peči, umivalnike itd.) stanovalci. Tudi ne smemo pozabiti na komunalne naprave in tudi ni vseeno, kakšni so dostopi do teh stanovanj. Nekatere je to lepo urejeno, druge pa so hiše na zemljiščih, kjer je vse razrito in je vse ostalo tako, kot je bilo v času gradnje. To so velike razlike, ki jih ne moremo prezreti. Naša stanovanja ne bodo uporabna samo v prehodnem obdobju, ampak gledamo na to, da se bodo uporabljala za čim daljšo dobo. Stanovanjska pravica je tako močna, da moramo gledati, da se ljudje ne bodo kar naprej preseljevali. Kljub temu pa seveda še daleč ni rešeno, da mi res dražje gradimo. Kolikor vemo, gre v Novem Sadu za taka stanovanja, ki naj bi bila primer, kako se ne sme graditi. Tista stanovanja nimajo niti zvočne niti toplotne izolacije. Stiri do pet hišic ima skupaj vodnjak. Pota do stanovanj niso urejena. To so stanovanja, ki se grade brez vsakih komunalnih naprav, brez notranjih opreme in stanje je ca 900.000 dinarjev, brez drvarnic in kleti. Lah-

ko rečemo, da bodo ta stanovanja zelo draga. Tudi električna napeljava je zelo enostavna. Zato je težko primerjati cene novosadskih stanovanj s stanovanji, ki jih gradimo mi z vsemi komunalnimi napravami.

Dr. Marijan Dermastia je dopolnil izvajanje tovariša Drobeža in pojasnil, da si je stanovanja v Novem Sadu sam ogledal. To so tipično provizorna stanovanja, ki jih lahko v Ljubljani usporejamo z našo »Sibirijo«. Bržkone bo v končnem obračunu predstavljala gradnja teh stanovanj, čeprav so sedaj morda cenejša, najdražjo gradnjo. V teh provizorijih bodo stanovali ljudje, ki bodo stalno nezadovoljni in bodo trpeli vse mogoče nadloge zaradi pomanjkanja najosnovnejših potreb. Novosadska stanovanja so bila obravnavana v časopisu in sicer, kako se za 500.000 dinarjev zgradi stanovanjska enota za štiričlansko družino. Če takrat, ko sem si zadevo ogledal, ko sta bila prva dva objekta še v surovem stanju in sem govoril s tovariši iz Novega Sada, so mi pojasnili, da se bo gradnja podražila za 50%. Sedaj že sami priznavajo, da stane gradnja 900.000 dinarjev. Če pomislimo na to, da nimajo ta stanovanja niti zvočne, niti toplotne izolacije, da imajo skupna stranišča, da nimajo v stanovanjih vode, nam je jasno, da mi ne moremo sprejeti takega koncepta gradnje. O tem problemu smo razpravljali na seji Stalne konference mest in smo sklenili, da skličemo poseben posvet, na katerem bi zadevo razčistili in dali naši javnosti objektivno sliko o teh gradnjah.

Verjetno pa je najzanimivejši koncept, ki ga razvija sedaj Zagreb glede tako imenovanih prehodnih stanovanj. To naj bi bila neka vrsta prehodnih stanovanj za mlade družinske pare, ki nimajo potrebe po velikem stanovanjskem prostoru. Kasneje pa, ko se družina poveča, naj bi se preselili v večja stanovanja. Ta poizkus je zanimiv, toda treba ga je vzeti tudi kritično. Vprašanje je, kakšne bodo dejanske možnosti, da se družina, ki se kasneje poveča, preseli v večje stanovanje. Pri reševanju takega načina gradnje imamo konkretni primer v Ljubljani v Litostrojskem samskem bloku. Čeprav je bil blok grajen za samce, so iz teh prostorov kasneje nastala mala družinska stanovanja, sedaj pa služijo ti prostori že za večje družine.

Odbornik Franc Sitar je k poročilu pripomnil, da bi bilo treba več povedati o pozitivnih straneh zadružne gradnje, ki naj služi kot aktivizacija državljanov za odvrčanje od individualne gradnje.

Franc Drobež je nato pripombo odговорil, da so iz poročila razvidne tudi pozitivne strani zadružne gradnje. Veliko ljudi je že spoznalo, da pomeni zadružna gradnja pocenitev stroškov. Pri tem pa so se pokazale napake v tem, da so zadružniki gradili prevelika stanovanja opravičujoč to s strukturo družine (otroci, ki se poročijo, in so si s tem zmanjšali stanovanjski standard in nakopali nepotrebno breme. Sedaj se to že popravlja in treba je vrstno gradnjo v zadružnem sistemu še dalje razvijati. V mestu pa se nam že vsiljuje zadružna oblika bločne gradnje, ki velja tudi za večje industrijske centre, kot so Kamnik, Vrhnika itd. Tu bi bilo treba dejansko zadružnike združevati in usmerjati na bločno gradnjo. Zadružniki imajo pri takih gradnjah možnost, da združijo svoja sredstva s sredstvi gospodarskih organizacij in politično teritorialnih enot. Zadruga lahko nastopa kot investitor, ki združuje vsa ta

sredstva skupno z zadružnimi sredstvi. Zadružniki pa si pridobijo pravico do stanovanja z deležem, ki so ga prispevali. Mislim, da bi bilo treba tako obliko združevanja zadružnih organizacij z drugimi organizacijami na polju stanovanjske izgradnje podpreti.

Odbornik Franz Plazar je postavil vprašanje, ali bodo nastopile težave v pogledu gradbenih kapacitet in gradbenega materiala v zvezi z gradnjo avto ceste Ljubljana-Zagreb.

Tovariš Drobež mu je odgovoril, da ne bi rad ustvaril slabe psihoze, da bo zaradi avtoceste nastal poseben problem, ki se bo odražal na izgradnjo stanovanj. Mi imamo interes, da ne menjamo plana, ki smo si ga postavili v pogledu gradenj, jasno pa je, da preko objektivnih možnosti ne bomo mogli graditi z obstoječo gradbeno operativno. Svet za gradbeništvo in proizvodnjo gradbenega materiala pa je podvzel korake za pravočasno proizvodnjo opeke in drugega materiala, ki je kritičen na trgu. Treba pa bo dosedanje kapacitete gradbene operativne povečati s povečano mehanizacijo. Ni pa nobenega razloga, da bi govorili o nekem posebnem kritičnem položaju, ki naj bi ga konjunkturno izrabila gradbena podjetja.

Odbornik Anton Volčič je v razpravi dejal, da so občine dolžne skrbeti za svoje delavce in tudi za delavce, ki delajo izven občine. Toda tam, kjer so ti delavci zaposleni, se tudi zbirajo sredstva za stanovanjsko izgradnjo, tam pa, kjer ti delavci stanujejo, teh sredstev manjka. Problem je sprožil zaradi tega, ker je v poročilu predlagano, da bi naj občine prispevali tudi za gradnjo domov za študente, ki so seveda zelo potrebni stanovanj.

Tovarišu Voliču sta odgovorila tovariš Drobež in tovariš dr. Marijan Dermastia z naslednjimi izjavami: Sredstva za stanovanjsko izgradnjo se po predloženih zbirajo na mestih, kjer so ljudje zaposleni. To pa zaradi tega, da slehernemu poedincu preskrbimo čimkrajšo pot na delovno mesto. Napačno bi bilo, če bi te možnosti, ki jih sedaj imamo zaradi nekkih drugih načel, pričeli obračunati nazaj. Treba je namreč gledati na to, da se v naših občinah odpravi težnja po gradnji individualnih hišic. Z navedenimi družbenimi ukrepi je izvršen družbeni pritisk, da se delavec naseli v bližini tistega mesta, kjer je zaposlen. S tem odpadejo tudi stroški za prevoz delavcev na delovna mesta. Torej delovno silo je treba osredotočiti okoli delovnih mest. V splošni politiki investicij pa moramo seveda gledati, da ne pozabimo velikih mestnih aglomeracij. Treba je gledati tudi na to, da se ustvarijo manjša naselja, ki so tako urejena, da zadovoljujejo osnovne potrebe mestnega standarda.

Anton Sahar je v razpravi navedel, da je bilo v Ribnici zbrano 14 milijonov dinarjev stanovanjskega sklada. Predvideli so gradnjo enega bloka, ki bi stal 28 milijonov dinarjev. Torej zadostuje sredstva, ki so bila zbrana komaj za polovico bloka. Zato je zaprosil za pomoč iz Republiškega sklada, ker sicer bloka ne bo možno zgraditi.

Tovariš Drobež je odgovoril, da obseg gospodarstva v Ribnici ustvarja tudi obseg sklada, značilno pa je v Ribnici, da v letu 1957 niso znali porabiti sklada in so ga pustili neizkoriščenega. Če bodo znali v letošnjem letu porabiti neizkoriščena sredstva iz lanskega leta, in sredstva, ki se bodo nabrala v letu 1958, bo njihovo vprašanje v povprečnem

odnosu celotnega okraja rešeno. Republiški sklad pa bo moral prav gotovo priti na pomoč drugim krajem v Sloveniji, ki pridejo prej v poštev.

Tovariš Drobež je nadalje priporočil, da se da občini priporočilo, da se prične z reševanjem stanovanjskega vprašanja kmetijskih delavcev. Ker kmetijska gospodarska podjetja plačujejo v sklad za svoje delavce svoj delež, bi bilo potrebno, da občina posveti temu vprašanju več pažnje. To velja tudi za druge občine, za katere je znano, da so kmetijske organizacije pripravljene za gradnjo in da imajo nekatere že celo izgotovljene načrte.

Odbornik Kamilo Marinc je v razpravi dejal, da je sodeloval pri ustanovitvi dveh stanovanjskih zadrug in da je za prvo lahko dobil interese, za drugo pa že težje. Zanima ga, ali je za podeželska naselja v perspektivi predvidena normirana gradnja, ki bi bila cenejša.

Tovariš Drobež mu je odgovoril, da smatra, da taka možnost obstoji. Treba je sestaviti primerne projekte, na podlagi katerih se da realizirati cenejša gradnja. So pa bili v praksi primeri, da smo morali sprejemati deputacije investitorjev in jim pojasnjevati, da ne smejo graditi dragih stanovanj. V mestih je pri delovnih kolektivih podpora za racionalizacijo stanovanjske izgradnje. Težave so v glavnem le pri programskih konceptih in projektih. V zunanjih občinah pa te misli še niso prodrle in obstaja še vedno misel zidanja vil. Zato je treba to vprašanje rešiti z gradnjo vrstnega sistema hiš.

Odbornica Marjana Drakslar je razpravljala o projektantih in projektih. Ugotovila je, da projektanti velikokrat vsiljujejo investitorjem svoja mnenja in ne poslušajo investitorjevih želja. Projektanti pa morajo upoštevati želje ljudi, ki dajejo denar za izdelavo projektov in ne gledati samo to, da je projekt pogodu projektantu.

Nadalje je torišica Drakslarjeva govorila o problemu gradnje vajenskih domov. Izrazila je mnenje, da bi bilo treba v bodoče tudi tej gradnji posvetiti več pažnje, ker vajenskih domov nimamo zadosti. Nadalje je omenila, da se premalo gradijo tudi samske sobe (garsonjere) kljub temu, da je potreba po njih zelo velika. Privatniki, ki oddajajo samske sobe v najem, pri tem špekulirajo in izkoriščajo podnajemnike, ki morajo plačevati sobe tudi po 5000 do 6000 dinarjev mesečno. Zato bi bilo treba graditi tudi samske sobe.

Odbornik Andrej Petelin je razpravljal o gradnji stanovanj za delavce kmetijskih organizacij. Izgradnja stanovanj kmetijskim delavcem je potrebna, če hočemo zmanjšati fluktuacijo kmetijskih delavcev. Položaj na državnih kmetijskih posestvih pa je v pogledu stanovanj za kmetijske delavce zelo slab. To predstavlja težak problem in je jasno, da bodo kmetijski delavci šli drugam v službo, če jim kmetijska posestva ne bodo mogla nuditi stanovanj.

Nadalje je tovariš Petelin razpravljal o kmetijskih zemljiščih, na katerih se gradijo individualne hišice. Če to vprašanje ne bo rešeno, se bo orna zemlja občutno zmanjšala. Za to je potrebno očuvati zemljo za nieno nadaljnjo obdelovanje in graditi samo na takih zemljiščih, ki niso primerna za obdelovanje.

Odbornik Stane Brežant je govoril o preskrbi z gradbenim materialom in o težavah, ki so se v zvezi s tem pojavile v letu 1957. Ugotovil je, da je bilo v letu 1957 v največji

gradbeni sezoni največje pomanjkanje cementa. Nastane pa vprašanje, ali imajo gradbena podjetja takrat, ko je cementa nekaj več na razpolago, tudi denarna sredstva, da ga lahko nabavijo. Treba bi bilo urediti to vprašanje tako, da bi Ljubljana imela na razpolago najmanj 4000 ton cementa, katerega je lansko leto stalno primanjkovalo. Prav tako je z opeko, ki nam je je tudi primanjkovalo. Kritičen položaj je bil tudi v pogledu betonskega železa. Potrebe po tem materialu znašajo v letu 1958 10.800 ton, od katerih je zagotovljenih le 7500 ton, to se pravi, da bo še vedno primanjkovalo 3500 ton betonskega železa. Gradbenim podjetjem še do danes ni jasno, kje bodo dobila to količino železa.

V zvezi s tem je treba povedati nekaj tudi o mehanizaciji in o storilnosti dela v gradbeništvu. Naša mehanizacija je slaba in bi bilo treba podjetjem zagotoviti potrebna sredstva za izboljšanje mehanizacije.

Odbornik Ostoj Tuma je govoril o stanovanjskih prostorih za delavce, ki so zaposleni v gradbenih podjetjih. »Gradiš« gradbi najmanj na območju okraja Ljubljana zaradi tega, ker nima v Ljubljani na razpolago stanovanj za svoje delavce. Zato je predlagal, da se da občinam priporočilo, da upravni odbori občinskih skladov dodelijo nekaj sredstev tudi gradbenim podjetjem za stanovanja gradbenih delavcev.

Na koncu razprave je predsednik OLO dr. Marijan Dermastia razpravljalo o nekaterih družbeno-političnih problemih v zvezi s stanovanjsko izgradnjo na območju okraja. Predvsem gre za vprašanje družbene vloge ljudskih odborov, družbene vloge svetov za stanovanjske zadeve in družbene vloge upravnih odborov skladov za zidanje stanovanjskih hiš v izvajanju konkretne politike, o kateri so bila že sprejeta načela na sejah ljudskega odbora za njihovo rešitev. Vendar pa lahko v praksi ugotovimo, da se ta sprejeta politika konkretnih zaključkov ne izvaja. Zato se pojavljajo tendence, ki našo politiko otežkočajo. Za primer je dr. Dermastia navedel počasnost v reševanju in razčiščevanju vprašanja zazidalnih okolišev in zazidalnih načrtov v občinah. Lahko ugotovimo, da so ta vprašanja formalno rešena in so ostala več ali manj samo na papirju. Ni dovolj, da okrajni ljudski odbor potrdi predlog, oziroma sklep občinskega ljudskega odbora o zazidalnih okoliših, istočasno je tudi potrebno, da se pravilno uredi stanje na teh zazidalnih okoliših z ureditvijo in sprejemom zazidalnih načrtov in režima zidanja na teh področjih.

Druga stvar pa je vprašanje udeleževanja občinskih ljudskih odborov in družbenih organov v pogledu zbiranja sredstev. Stanovanjsko izgradnjo postavljamo v prioriteten plan. Kljub temu pa vidimo, da glede sredstev za rešitev tega problema družbenega problema, nismo dosegli rezultatov glede na sklep, ki smo ga sprejeli. Občinski ljudski odbori niso uspeli izkoristiti nove institucije zbora proizvajalcev. Zavedati se moramo, da sredstva sklada za zidanje stanovanjskih hiš ne bodo omogočala stalnega povečevanja tempa stanovanjske izgradnje, kakršnega smo si zadali, če ne bomo istočasno rešili problema zbiranja sredstev za rešitev stanovanjskega vprašanja. Naša družba ne bo v stanju povečati sredstev sklada za zidanje stanovanjskih hiš v nepo-

sredni bodočnosti. Mišljenja sem, da se bodo sredstva za zidanje stanovanjskih hiš večala samo v toliko, v kolikor se bo večal plačni fond. Zato mislim, da je prav, da se orientiramo na lastna sredstva. Treba je razmišljati prvenstveno o možnostih širokega angažiranja lastnih sredstev podjetij pri reševanju problemov svojih kolektivov. Treba je razmišljati o tem, kako bomo našli najboljšo obliko za maksimalno angažiranje privatne štednje in privatnega sodelovanja pri reševanju tega problema.

Posebej je bilo načeto v poročilu vprašanje fiziognomije in dela naših upravnih odborov, ki upravljajo s sredstvi sklada za zidanje stanovanjskih hiš. Tem upravnim odborom moramo priznati zelo veliko vestnost pri upravljanju s sredstvi za zidanje stanovanjskih hiš. Istočasno pa moramo ugotoviti, da so upravni odbori posvečali premalo pažnje zbiranju sredstev s pomočjo neposrednega stika z gospodarskimi organizacijami.

Posebno vprašanje je vprašanje formiranja stanovanjskih skupnosti. Mislim, da je vprašanje zazidalnih okolišev postavljeno tako, kot smo ga postavili mi, podlaga za to, da se bodo v bodočnosti lahko razvijale stanovanjske skupnosti z vsemi svojimi funkcijami. Mislim, da je treba to vprašanje načeti kot družbenopolitično vprašanje, kateremu je treba v okviru občinskih ljudskih odborov posvetiti posebno skrb, ne samo iz razloga, ker bodo stanovanjske skupnosti omogočale rešitev cele vrste vprašanj družbenega standarda, ampak, ker bodo poleg tega lahko prevzele tudi celo vrsto drobnih skrbi, ki jih imajo sedaj občinski ljudski odbori in sicer na ta način, da jih bodo reševale z največjo možno mobilizacijo sodelovanja samih prebivalcev.

Posebno vprašanje je vprašanje študentskih stanovanj v Ljubljani. Tu gre predvsem za stanovanjski prostor za samce. Danes lahko ugotovimo, da so prav samci v takem položaju, da predstavljajo tisto kategorijo državljanov, ki že plačuje-

jo ekonomsko najemnico. Če rešujemo vprašanje študentskih stanovanj, rešujemo pravzaprav že problem stanovanj za samce nasploh. V razgovorih s predstavniki Kuratorija študentskih domov in predstavniki zveze študentov smo razpravljali o stanovanjskem vprašanju študentov in smo prišli do zaključka, da bi bil najlažji način za zelo hitro in uspešno rešitev stanovanjske stiske študentov v tem, da bi posamezne občine, okraj in gospodarske organizacije nabavile za svoje potrebe potrebno število ležišč v študentskih domovih in na ta način pomagale, oziroma pospešile reševanje celotnega problema. Zato smo prišli do zaključka, da bi bilo najbolj prav, da sprejmemo sklep, da prevzamemo obvezo, da na našem območju, bilo kot okrajni ljudski odbor ali pa občinski ljudski odbori in naše gospodarske organizacije rešimo ta problem tako, da zagotovimo za prihodnje leto že v tem letu na račun posteljnega fonda 30 milijonov dinarjev. Na ta način bi dali potrebno iniciativo in zgled, kako se ta problem lahko rešuje.

Končno mislim, da je prav, da na današnji seji sprejmemo tudi konkretno priporočilo, da se v okviru naše investicijske politike posveti posebna skrb razvoju industrije gradbenega materiala in industriji obrtniških uslug za stanovanjsko izgradnjo. Če ne bomo v tem pogledu resno prišli za delo, bomo prišli v takšen položaj, da ne bomo mogli vzdržati tempa stanovanjske izgradnje, katerega že itak težko vzdržujemo, imamo pa vse možnosti, da s pravilnim razporejanjem razpoložljivih investicijskih sredstev in sredstev Zavoda za stanovanjsko izgradnjo te probleme v krajšem razdobju uspešno rešimo. Kako naj se to prične, je stvar načrta dela našega Sveta za gradbeništvo in industrijo gradbenega materiala.

Po razpravi je ljudski odbor odobril poročilo Sveta za stanovanjske zadeve o delu v letu 1957 z vsemi predlogi, ki jih je dal Svet in ki so bili izneseni v razpravi, zlasti pa:

1. Da se priporoči občinam in go-

spodarskim organizacijam, da skupno z okrajem zagotovijo v letu 1958 za prihodnje leto za posteljni fond v študentskih domovih v Ljubljani 30 milijonov dinarjev.

2. Da se zadalži Svet za gradbeništvo in industrijo gradbenega materiala, da v okviru investicijske politike sestavi načrt in posveti posebno pažnjo razvoju industrije gradbenega materiala in industrializaciji obrtniških uslug za stanovanjsko izgradnjo.

3. Da se priporoči upravnim odborom občinskih skladov za zidanje stanovanjskih hiš, da v okviru politike dodeljevanja sredstev, dodelijo del sredstev tudi gradbenim podjetjem za stanovanja gradbenih delavcev.

4. Da občinski ljudski odbori v okviru izdelkov o zazidalnih okoliših uredijo pravno stanje na teh zazidalnih okoliših in sprejmejo zazidalne načrte ter določijo režim zidanja na teh področjih.

5. Da upravni odbori občinskih skladov posveti maksimalno pažnjo zbiranju sredstev za stanovanjsko izgradnjo z neposrednim stikom z gospodarskimi organizacijami in na ta način povečujejo in razširjajo materialno bazo za izgradnjo stanovanj.

6. Da občinski ljudski odbori posvetijo posebno skrb ustanavljanju stanovanjskih skupnosti, ki bodo lahko prevzele celo vrsto drobnih skrbi z največjo možno mobilizacijo prebivalcev samih in jih na ta način tudi reševale.

7. Da se priporoči občinskim ljudskim odborom industrijsko razvitih občin, da razmišljajo o tem, kako organizirati skupno organizacijo, ki bo prevzela vlogo investitorja. Ena izmed oblik, ki bi kasneje lahko služila stanovanjskim skupnostim, bi bil lahko »Komunalni servis«, ki bi nastopal v vlogi investitorja in bi združeval ves razpoložljiv strokovni kader v občini v skupen organ, ki bi izvrševal vse priprave v zvezi s programskimi nalogami in glede nadzorstva nad izvajanjem stanovanjske izgradnje v občini.

OBČINSKI LJUDSKI ODBORI

OBČINA GROSUPLJE

60.

Na podlagi prvega odstavka 15. in 50. člena Zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list LRS št. 19/52) ter 2. točke 24. člena Statuta občine Grosuplje, izdaja občinski ljudski odbor Grosuplje na seji občinskega zbora in na seji zbora proizvajalcev dne 22. novembra 1956

ODLOK

o socialnih podporah

1. člen

V skrbi za socialno varstvo ljudi daje občinski ljudski odbor Grosuplje socialno ogroženim osebam socialne podpore v okviru za to namenjenih proračunskih sredstev.

2. člen

Socialne podpore se dajejo osebam, ki stalno bivajo na območju občine in so nezmožne za delo in nepreskrbljene.

Za delo nezmožne in nepreskrbljene, se smatrajo one osebe, ki se ne morejo preživljati zaradi mladostnosti, onemoglosti, starosti, telesnih in duševnih hib, težjih bolezni,

zlasti tuberkuloznih, zaradi oskrbe nedoraslih otrok in zaradi študija, pa nimajo ne premoženja ali dohodkov, s katerimi bi se mogli preživljati, niti svojcev, ki bi jih bili po zakonu, pogodbi ali oporoki dolžni preživljati.

3. člen

Socialne podpore so:

- stalne,
- časne,
- enkratne in
- dijaške.

Pravica do stalne, časne in dijaške podpore teče od prvega dne v mesecu, ko je bila podpora dodeljena in preneha s prvim dnevom naslednjega meseca, ko so odpadli pogoji za opravičenost. Osek za splošne zadeve lahko sklene tudi drugače, upoštevajoč potrebe in okoliščine.

4. člen

Stalna podpora se daje onim osebam, ki so trajno delenczmožne in nepreskrbljene ter znaša, upoštevaje naravo socialne ogroženosti, mesečno največ 4000 din, vendar ta meja ni obvezna za posebno težke primere.

Izjemoma od tega se lahko do-

deli podpora tudi osebam, ki žive v skupnem gospodinjstvu s svojci, ki so po zakonu dolžni skrbeti zanje takrat, kadar povprečni dohodek na posameznega člana družine v skupnem gospodinjstvu ali gospodarstvu ne presega zneska 3000 dinarjev.

Osebam, ki žive v domovih snemoglih in podobno, se določi preživnina v višini oskrbovalnine v teh domovih. Občinski ljudski odbor lahko v okviru možnosti doplača razliko od pokojnine do oskrbovalnine.

Pogoje je treba dokazati s potrebnimi listinami.

5. člen

Začasno socialno podporo morejo prejemati osebe, ki so zaradi smrti, bolezni, nesreče, zdravstvenih in drugih okoliščin socialno ogrožene in se ne morejo preživljati z lastnimi dohodki.

Začasna podpora znaša mesečno največ 4000 din, vendar ta meja za posebno težke primere ni obvezna.

6. člen

Enkratna podpora znaša do 6000 dinarjev in se more dati izjemoma osebam, ki so potrebne enkratne po-

moči zaradi nesreče, smrti, bolezni, plačila nujnih stroškov pogreba, plačila vozovnice in preživljanja na povratku v domačo občino ter za nabavo ozimnice socialno ogrožene družine.

7. člen

Dijaške podpore lahko prejema učenci osnovnih šol, nižjih gimnazij in vajenci v gospodarstvu ter dijaki višjih gimnazij in strokovnih šol.

Dijaške podpore se dajejo le otrokom padlih borcev NOV in žrtvam fašističnega nasilja ter otrokom socialno ogroženih družin, upoštevajoč uspešnost pri učenju.

Dijaška podpora sme znašati mesečno največ 3000 din, za štipendiste v domovih pa le do razlike med oskrbovalnino v domovih ter štipendijo in otroškim dodatkom in drugimi dohodki.

8. člen

Osebe, ki imajo nepremičnine, lahko prejmejo stalno ali začasno podporo proti svoječasnemu vrnitvi z ustreznim zemljiškopravnim zavarovanjem.

O dodelitvi podpor, ki so vezane na zemljiškopravno zavarovanje, se sklenejo ustrežajoče pogodbe, ki jih za občino sklene in podpiše predsednik občinskega ljudskega odbora.

9. člen

Socialno podporo dodeljuje Odsek za splošne zadeve na pismeno prošnjo in na predlog Komisije za socialno pomoč.

Odločba o socialni podpori se mora glasiti na podpiranca; v utemeljenih primerih pa se lahko določi izplačevanje podpore osebi, ki se za to odredi.

Socialne podpore se dodelijo v gotovini, izjemoma pa tudi v blagu.

10. člen

Zoper odločbo, s katero se zavrne prošnja za dodelitev stalne, začasne, enkratne in dijaške podpore, je dopustna pritožba na Tajništvo za socialno varstvo OLO Ljubljana v 15 dneh po prejemu odločbe.

Zoper odločbo o zavrnitvi prošnje za podelitev podpore po pogodbi z zemljiškopravnim zavarovanjem je dopusten ugovor na občinski ljudski odbor, ki reši zadevo dokončno.

11. člen

Stalne, začasne in dijaške podpore se ukinejo ali pa se njih višina spremeni, če so za te ukrepe

ugotovljeni razlogi, ali če so odpadli pogoji upravičenosti, ki so jih podpiranci dolžni sporočiti.

O teh ukrepih sklepa na predlog komisije za socialno pomoč odsek za splošne zadeve občinskega ljudskega odbora.

Zoper odločbo o ukinitvi stalne, začasne in dijaške podpore je dopustna pritožba na Tajništvo za socialno varstvo OLO Ljubljana. Zoper odločbo o spremembi višine stalne, začasne in dijaške podpore je dopusten ugovor na občinski ljudski odbor, ki reši zadevo dokončno.

12. člen

Najmanj enkrat letno se mora opraviti pregled vseh podpirancev. Pregled opravi komisija, ki jo imenuje občinski ljudski odbor.

Poročilo o ugotovitvah in zaključkih pregleda predloži komisija zaradi proučitve Svetu za socialno varstvo.

13. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora:
Anton Janežič, l. r.

61.

Na podlagi 2. odstavka 15. člena zakona o občinskih ljudskih odborih (Ur. list FLRJ št. 19/52) in 24. točke Odloka o financiranju in poslovanju zdravstvenih zavodov (Ur. list FLRJ št. 14-85/53) in 2. točke 24. člena Statuta občine Grosuplje, izdaja Občinski ljudski odbor Grosuplje na seji občinskega zbora in na seji zbornice proizvajalcev dne 22. novembra 1957

ODLOK

o oprostitvah in olajšavah samoplačnikov za zdravstvene storitve na območju občine Grosuplje

1. člen

Popolnoma se oproščajo plačevanja stroškov za zdravstvene storitve:

- a) plačila nezmožni ne glede na bolezen, če davčni predpis od premoženja ali dohodkov bolnikove družinske skupnosti ne presega 150 dinarjev letno na družinskega člana;
- b) šolska mladina osnovnih šol in otroci do tretjega leta za medicinsko indicirano preventivno zobno zdravljenje;
- c) bolniki z nalezljivimi boleznimi, ki se zdravijo v bolnišnici, pa

brezplačnost ni odrejena v predpisih višjih organov;

č) bolniki ob lokalnih epidemijah za zdravljenje v bolnišnici, čeprav ni zdravljenje v bolnišnici predpisano;

d) bolniki za zdravljenje v bolnišnici, če se je šele naknadno ugotovilo, da ne gre za nalezljivo bolezen, zaradi katere so bili napoteni v bolnišnico;

e) vsi otroci, ki so v zdravstvenih ali počitniških kolonijah ne glede na to, koliko so stari.

2. člen

Osebam, ki imajo premoženje ali dohodke, od katerih se plača davek, se določi delna oprostitve za zdravstvene storitve po tej lestvici:

Bolnik plača od predpisane zdravstvene storitve, če znaša davčni predpis od premoženja na družinskega člana letno	
151 do 300 din	25 %
301 do 450 din	50 %
451 do 600 din	75 %

Če znaša davčni predpis od premoženja ali dohodkov na družinskega člana bolnika 601 dinar ali več, plača bolnik polni znesek za zdravstveno storitev.

3. člen

Ne glede na davčni predpis se lahko popolnoma ali delno oprostitjo od plačevanja zdravstvenih storitev tisti, ki bi bili zaradi trenutnih slabih socialnih, pridobitnih ali drugih razmer gospodarsko ogroženi, ako bi morali plačati stroške za zdravstvene storitve v delnem ali polnem obsegu.

4. člen

Prevoznih stroškov za prevoze z rešilnimi vozili so popolnoma oproščeni:

- a) bolniki ne glede na davčni predpis, če gre za nalezljivo bolezen, kadar je za zdravljenje v bolnišnici obvezno po zveznih ali republiških predpisih.
- b) tisti, ki so navedeni v točkah a, c, č, d in e 1. člena tega odloka, toda le, če je odredil prevoz pristojni zdravnik.

5. člen

Pod zdravstvene storitve se po tem odloku štejejo tudi zdravstvena opravila:

- a) zdravniška pomoč v ambulanti in na bolnikovem domu;
- b) zdravniška pomoč in oskrba v bolnišnicah, sanatorijih in vseh drugih zdravstvenih zavodih;

c) prejmanje zdravil in sanitarnega materiala;

č) izjemoma in po prosti presoji sveta za zdravstvo in socialno skrbstvo ObLO Grosuplje v vsakem posebnem primeru: prejemanje olajšanih in drugih zdravstvenih pripomočkov, zdraviliško in klimatsko zdravljenje ter specialni zdravniški pregledi.

6. člen

Olajšave in oprostitve po 1. in 2. členu tega odloka se priznavajo upravičencem le na podlagi potrditve o upravičenosti, ki ga izda odsek za splošne zadeve ObLO Grosuplje. To potrditvo morajo upravičenci predložiti zdravstvenemu zavodu ob prvem iskanju zdravstvene pomoči, razen v nujnih primerih, ko se lahko potrdilo predloži najkasneje v 8 dneh po prejemu obračuna za opravljeno storitev.

7. člen

O popolni ali delni oprostitvi plačila stroškov za opravljeno zdravstveno storitev po 3. členu tega odloka odloča odsek za splošne zadeve na predlog Komisije za socialno pomoč.

8. člen

Proti odklonitvi zaprošenega potrdila po 6. členu tega odloka in proti odločbi po 7. členu tega odloka je dopustna pritožba na Tajništvo za zdravstvo OLO Ljubljana.

9. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Glasniku«, uradnem vestniku okraja Ljubljana.

10. člen

Z dnem, ko se začne uporabljati ta odlok, neha veljati na območju občine Grosuplje odlok OLO Ljubljana-okolica o oprostitvah in olajšavah samoplačnikov za zdravstvene storitve na območju okraja Ljubljana-okolica z dne 28. avgusta 1954 št. 9512/1-1954 (Ur. list LRS št. 37-556/54).

Predsednik
Občinskega ljudskega odbora:
Anton Janežič, l. r.

Vsečina

Poročilo in razprava o problemih stanovanjske izgradnje.
60 Odlok o socialnih podporah občine Grosuplje.
61 Odlok o oprostitvah in olajšavah samoplačnikov za zdravstvene storitve občine Grosuplje.
Zaključni računi gospodarskih organizacij za leto 1956.

Izveček iz poročila o poslovanju Splošnega gradbenega podjetja »STAVBAR«, Medvode, v letu 1956

V letu 1956 je podjetje v glavnem dokončevalo prevzeta dela iz leta 1955, in to stanovanjski petorček v Preski in na Svetlu. Nova gradnja v letu 1956 je bila edino obratno poslopje za tovarno SORO, Medvode. Poročilo o zaključnem računu, ki je bilo objavljeno 10. I. 1958 v Glasniku št. 3, je bilo za leto 1955 in ne 1956, kot je bilo pomotoma objavljeno.

AKTIVA

BILANCA na dan 31. decembra 1956

PASIVA

Zap. št.	Naziv postavke	Znesek v 000 din	Zap. št.	Naziv postavke	Znesek v 000 din
A. Osnovna in izločena sredstva			A. Viri osnovnih in izločenih sredstev		
1	Osnovna sredstva	1.195	1	Sklad osnovnih sredstev	1.195
2	Investicije v teku	—	2	Dolgoročni krediti za dokončane investicije	—
3	Izločena sredstva in druga investicijska sredstva	398	3	Razni skladi	363
B. Obratna sredstva			B. Viri obratnih sredstev		
4	Skupna obratna sredstva	2.816	4	Dolgoročni kredit za financiranje investicij	—
C. Sredstva v obračunu in druga aktiva			C. Viri sredstev v obračunu in druga sredstva		
5	Kupci in druge terjatve	1.864	5	Drugi viri financiranja investicij	—
6	Druge aktiva	1.086	B. Viri obratnih sredstev		
D. Finančni uspeh			6	Virji obratnih sredstev (skupno)	2.900
7	Razporejeni dobiček	22	C. Viri sredstev v obračunu in druga sredstva		
8	Izguba	891	7	Dobavitelji in druge obveznosti	500
			8	Druge pasiva	2.423
	Skupaj:	8.182	D. Finančni uspeh		
			9	Dobiček	801
			10	Kritične izgube	—
				Skupaj:	8.182

Vodja računovodstva:
Stašo Rebolj

Predsednik upravnega odbora:
Jerše Franc

Direktor podjetja:
Ernest Kašman